

PAUL HOLLANDER

نوشه:

ترجمه: دکتر کرامت پور سلطان

ضد امیریکایگری در عصر ما

اشان و مطالعات فرنگی
الملحق علوم اشان

توسعه و در تعام قاره‌ها (شاید به استثنای استرالیا) رواج دارد. ضد آمریکائیگری برای بسیاری از مردم بسیاری چیزها است. این احساس به صورت مختلف از روشن رسمی یک کشور تا ابراز ارزش‌های شخصی، از یک کیفر خواست تا عکس العمل های جسورانه، باز مخالفت کودکورانه توده تا تعزیه و تحلیل منطقی ظاهر می‌شود. بعلاوه این پدیده‌ای جهانی است که از شرایط گوناگونی سرچشمه می‌گیرد، نیازهای مختلفی را بر می‌آورد، و در خدمت مقاصد سیاسی، اقتصادی، ایدئولوژیکی، فرهنگی و روانی متفاوتی است ... یقینه من ضد آمریکائیگری سه بعد عده دارد: انتقاد از سیاست سیاسی اقتصادی آمریکا، فرهنگ آمریکا و شخصیت آمریکائی. برای درک ضد آمریکائیگری ابتدا باید انواع بیشمار آنرا بفهمیم. بندی کرد. برای شروع یعنی می‌کنم که طبقه‌بندی سه‌گانه زیر را انتخاب کنیم:

در عرض یک ربع قرن گذشته، گشور ایالات متحده نزدیکاً بصورت یک سپری بلای جهانی درآمده است. این گشور در سخنرانی‌ها، از مقالات و بوسترها بی‌شمار (در رادیو تلویزیون‌های هم‌عمل، و حتی در مکالمات خصوصی مورد علامت و شمات فرار گرفته و منسول نام ناراحتی‌های جهان و مسائل جوامن بخصوص و ناشایه‌های افراد معرفی شده است هیچ‌کشوری را نمی‌توان یافت که به اندازه ایالات متحده در برابر سفارتخانه‌هاش اقدام تظاهرات خصم‌مانه صورت گرفته‌یا کتابخانه‌ها و مراکز فرهنگیش غارت شده، با اکثر خط مشی‌ها و روش‌هایش بطور مستمر در سازمان ملل و سایر سازمانهای بین‌المللی محکوم گشته باشد. هیچ گشودی را نمی‌توان یافت که به اندازه ایالات متحده بروجمندیه آتش کشیده شده باشد. بیشتر دیبلمات‌ها و سیاستمداران آمریکائی ضمن مسافرت در خارج از این گشور مورد حمله و اعمال خشونت‌بار قرار گرفته‌اند.

ضد آمریکائیگری یک از مهمترین و گسترده‌ترین پدیده‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی - روانی است که بهشت مورد غلت قرار گرفته است. گفتار گوشاهی از جهان را می‌توان عاری از این احساس یافت. ضد آمریکائیگری چه در گشورهای که رسماً با ایالات متحده دوست و متعدد هستند و چه در گشورهای که رسماً با این گشور دشمنی می‌ورزند یا که بیطریخ نشان میدهند، چه در گشورهای کسیستم‌های سیاست اجتماعی مشابه با ایالات متحده دارند و چه در گشورهای که از این لحاظ در قطب کاملاً مخالف قرار گرفته‌اند، چه در میان گشورهای توسعه یافته و چه در بین گشورهای ترحال

سوم - آمریکا در تمام دنیا حضور فرهنگی دارد : فیلم‌ها ، مجله‌ها ، و برنامه‌های تلویزیونی آمریکا نه تنها به کانادا ، مکزیک و اروپای غربی بلکه به قسمت‌عمده‌دنیای سوم (مگر آنکه تحت نظارت کوئیست ها باشد) وارد می‌شود . این حضور فرهنگی از سوی باعث شناخته شدن آمریکا و فرهنگ و محصولات مادی آن می‌گردد و از سوی دیگر در مردم کشورهای مورد این هجوم که سنت‌ها و فرهنگ خود را در خطر می‌بینند تولید مقاومت و عدم پذیرش می‌کند . گرچه مقبولیت جهانی این عرضه‌های فرهنگی انکار ناپذیر است ولی خود این مقبولیت باعث می‌شود که روشنفکران ، رهبران عقیدتی و نکهبانان سنت‌های بومی هرچه بیشتر به محکوم کردن فرهنگ آمریکائی بپردازند .

حضور جهانی فرهنگ آمریکائی با حضور جسمانی و چشمگیر خود آمریکائی‌ها در بسیاری از نقاط جهان تکمیل می‌شود . احتمالاً همچنان کشور جهان به اندازه آمریکا اینهمه مسافر (که اغلب سیاح هستند) به این سو و آن سو دنیا نمی‌فرستد . معهداً منافع اقتصادی این توریسم نتوانسته است نظر موافق مردم اروپای غربی ، کارائیب و آمریکای لاتین را بسوی آمریکا جلب نماید . البته اشکال رابطه‌ای دنیا در خود مسافران جستجو کرد . شاید کمتر کشوری‌ها در جهان بتوان سراغ گرفت که هجوم غریبه‌ها را خواهد گوید . از مسافر آمریکائی علی‌الاصول سه نوع تصویر بر قلب و ذهن مردم دیگر کشود که نقص می‌بیند : توریستی که در تورهای به سرعت از این مکان به آن مکان می‌رود ، افراد تروتمندتری که عنیقه و مستقلاتی - خرد و موجب افزایش قیمت‌های محلی می‌شوند ، و هیئت‌هایی که در کیسه‌های خواب در این گوش و آن گوش شهر شبها و روزها را بستوه می‌کنند . این تصورات ازیش‌ساخته با آنچه که توسط فرهنگ آمریکائی و رسانه‌های گروهی اشاعه می‌شوند مخلوط می‌گردد و از جار از فرهنگ و سبک زندگی آمریکائی را تشدید می‌کند .

چهارم : خود آمریکائی‌ها ضد آمریکائی هستند :

بسیاری از احساسات ضد آمریکائی از خود آمریکائی‌ها سرجشمه می‌کنند . هیچکس را نمی‌توان یافت که درباره کسانی که خود را خوب نمیدانند نظر مساعدی داشته باشد . تعداد زیادی از روشنفکران و رهبران عقیده در آمریکا نسبت به سیستم سیاسی و اجتماعی و ارزش‌های فرهنگی کشور خود نظر خوبی ندارند . اکثر غیر آمریکائی‌ها تأثیر این حالات احساس تقصیر و گناه انتقاد از خود ، و فقدان اعتماد به نفس جمعی قرار می‌گیرند .

پنجم : آمریکائی‌ها با وجود داشتن قدرت زیارتی ، اراده استفاده از این قدرت را ندارند : تاهمین چند سال پیش آمریکا بقدرت نظامی بزرگ‌بین‌المللی بود . دانش ، تکنولوژی و صنعت آمریکا موجب ایجاد یک ماشین نظامی مهیب شده بود ، ولی با تمام آن زیردریایی‌های آتشی ، موشک‌ها و هوایی‌ماهی‌های جت ، آمریکا بمقاصد سیاسی خود نرسید . آمریکا نتوانست جلوی نفوذ شوروی را بگیرد ، یا از نزدیکشدن کشورهای دنیای سوم به شودی مخالف بعمل آورد . نیز ، نتوانست موج ضد آمریکائی‌شدن کشورهای مختلف جهان را متوقف سازد . فهرست شکست‌های آمریکا نادر وصول بهدهای سیاسی خارجیش تقریباً انتها است ، که تو را از آن شکست‌نظامی این کشور در هند و چین قرار دارد .

ضد آمریکائی گری آمریکائی‌ها

از بسیاری جهات ضد آمریکائی گری خود آمریکائی‌ها مدل و سرچشمه انواع دیگر ضد آمریکائی گری است . دیگران از این مدل نمها و استدلال‌ها یا سایر مواد لازم را برای انتقاد باحمله بر سیستم ،

اول - ضد آمریکائی‌تری غیر آمریکائی‌ها ، در مقابل ضد آمریکائی گری خود آمریکائی‌ها ، دوم ضد آمریکائی گری رسمی و ضد آمریکائی گری غیر رسمی . بعبارت دیگر ضد آمریکائی گری شوروی یا کویا یک خطمشی دولتی است از تبلیغات رسمی نیز تقدیم می‌شود . در حالیکه مواردی را می‌توان سراغ گرفت که ضد آمریکائی گری خلق‌الساعده است و ربطی با روش و تبلیغات دولتی ندارد ، سوم - ضد آمریکائی گری فرهنگی در برابر ضد آمریکائی گری سیاسی .

البته طبقه‌بندی‌ها را می‌توان مفصل تر کرد که از این فیلند : ضد آمریکائی گری روشنفکران (آمریکائی و غیر آمریکائی) در مقابل ضد آمریکائی گری سایر قشرهای اجتماعی ، ضد آمریکائی گری مردم اروپای غربی در مقابل ضد آمریکائی گری مردم آمریکای لاتین ، یا بطور جامعه‌تر ضد آمریکائی گری رایج در کشورهای صنعتی توسعه بافته و ضد آمریکائی گری مرسوم کشورهای در حال توسعه . پانکاهی به ریشه‌های ایدنولز یکی نیز می‌توان مابین شد آمریکائی گری بر مبنای مارکسیسم - لینینیسم (- (که ایالات متحده را در نقش یک کشور امپریالیست سرخست و سرچشمه نظام سرمایه‌داری قرار میدهد و ضد آمریکائی گری منبع از اعتقادات سنتی یا محافظه‌کارانه (که این کشور را عامل موثر تغییر و تحول سریع و بنابر این برهم‌زننده بافت سنتی میداند) تفاوت نهاد . بنایه عقیده اخیر ، آمریکائی شدن منجر بهم شکل شدن همه فرهنگ‌ها ، فقر روحی و گستاخ بیوندهای اجتماعی سنتی می‌شود .

عقیده من ضد آمریکائی گری معلول پنج عامل است : اول - درباره آمریکا بسیاری چیزها عیان و شناخته شده است : هر جامعه‌ای که مانند آمریکا اینهمه درباره اش گفته شود و از آن اینهمه اطلاعات گوناگون در دسترس باشد مورد انتقاد قرار می‌گیرد . با هر نوع استاندارد بین‌المللی و تاریخی ، آمریکا بیش از هر کشور دیگر جهان چه در گذشته و چه در حال مورد شناسائی قرار گرفته است . بسیاری از اطلاعاتی که درباره آمریکا در دسترس است مسطوح و کلیشهای است که باعث ایجاد پیش‌داوری‌های می‌شود ، از این‌رو ، یک شرط قبلی ضد آمریکائی گری ، شهرتی است که آمریکا بیداکرده است : واضح است که تا در مورد چیزی اطلاعات زیادی در دست نباشد نمی‌توان درباره اش به قضاوت برداخت و هدف انتقاد قرارش داد . حتی برای داشتن تصور غلط و تحریف شده هم بایستی اطلاعاتی را در اختیار داشت . سرزینهای و سیستم‌های اجتماعی ناشناخته را نمی‌توان محاکوم کرد یا هدف خصوصی‌ها قرار داد . ترکیبی از فاصله جغرافیائی و اطلاعات کلیشهای ، مخلوط ایدآلی برای ایجاد دشمنی به هر فرهنگ یا کشوری است . گرچه برای اکثر مردم دنیا ، آمریکا از لحاظ جغرافیائی مکانی دور است اما به جهت وجود رسانه‌های گروهی ، و رسوخ برخی از خصوصیات فرهنگی قابل بحث و ایراد جامعه آمریکائی به جوامع دیگر ، این کشور فاصله چندانی با دیگر نقاط جهان ندارد .

دوم - نبوت و نعمتی بسیار در اختیار آمریکائی‌ها است : نبوت جامعه آمریکائی ، واقعیت‌بینانه یا اغراق شده (شهره آفاق است . این نبوت خود باعث شده است که عکس‌العمل‌های منفی و نامساعدی نسبه تبیه آمریکا بوجود آید و آمریکائی‌هایه سبب «عادیگری» مورد انتقاد قرار گیرند و بایجاد و رواج بی‌عدالتی اجتماعی متهم شوند . بدین ترتیب آمریکا سمبول عدم تساوی جهانی و توزیع ناصحیح منابع و امکانات مادی گشته است . یکی از عجایب روزگار این است که با وجود تمام ایرادهایی که بدین سبب بر آمریکا می‌گیرند ، همین رفاه مادی آمریکا است که می‌لیونها نفر از مردم دنیا را بدین کشور جلب می‌گیرند .

دادی ، توبیا امیدادی که آنها همیشه پیروز نخواهند شد.» (سال ۱۹۶۲).

جولزه‌نری انسان شناس درباره فرهنگ آمریکانی نظرات مشابهی دارد وی در کتاب خود موسوم به فرهنگ برعلیه بشر (۱۹۶۵) میگوید : «... هنگامی که ترس در تمام جنبه‌های فرهنگ رسوخ میکند و تبدیل به نیروی هدایت گشته مسلط میشود ، فرهنگ در چهار چوب نحوه تفکر حمله و دفاع منجمد میشود. در این حال ، کل زندگی فرهنگ خسارت میبیند و «خود» در برودت از بین میرود . »

کمتر متقد زندگی و فرهنگ آمریکانی یافت میشود که در مرتبط ساختن عدم اصالت ، بی‌هویت و اضطراب (بعنوان چندین‌منه بیماری جامعه آمریکانی) باتکنونی ترک کند . درواقع ، وابسته ساختن مکرر آمریکا با تکنولوژی غیر انسانی و مصرف و مغرب ، بیشتر یک متبع عده ضد آمریکانی‌گری خود آمریکانی هابوده است تا دیگران . این امر بخصوص در زمینه‌های مربوط به جنک ویتنام ، حمله بر محیط زیست طبیعی ، والکوهای مصرفی بین‌دولبار قابل ملاحظه است.

مارکوز خود تکنونی را جنان دخیل در سرگویی تعابرات میداند که احساس میکند اتومبیل نیز دارای نقش‌های ظریفی در این میان است زیرا که کارگران ناتوان شده زیر بارگاری را مشقت ، باقرار گرفتن بست فرمان اتومبیل ، حالت برخاشجوی خود را ملایم میسازند : «این برخاشجوی اگر بواسطه سرعت و قدرت اتومبیل تلطیف نمیشود چه ساکمیر علیه قدرت‌های مسلط هدایت میگشت» (۱۹۶۸) آنچه که اغلب متقدین آمریکانی را خشمگین میسازد و به انتقادهایشان کیفیتی که مادریانش میگوشیم میبخشد - این است که آنان تصور میکنند سرگویی تعابرات ، بی‌عدالتی و فساد از سوی ، و قابلیت ارتتعاج ، بردوباری و نیکوکاری از سوی دیگر مخفیانه ترکیب خبستانهای را بوجود آورده‌اند . چندین مفهوم مورد استفاده که توسط آین متقدین بیان شده - از قبیل حکومت رفاقت چنک (چامسکی) ، بردوباری سرگوب کننده (مارکوز) ، لیبرالیسم الحصارات بزرگ (؟) منعکس کننده ترکیب مطلوب و نامطلوب است. از این‌رو اعلام خطر متقدین درباره امکان اینکه جنان سیستمی قادر خواهد بود خود را مشروع و قانونی سازد ، و بیان از عواقب یافتن ، برای توده‌ها که در تنداب آگاهی کاذب خودگوشه میخورند ، با برای تکنوارتها که با گرفتن سهمی از قدرت و حیثیت خردباری شده‌اند یافلور کافی روشن و واضح نیست (دقیقاً همین تکران‌های متقدین بود که منجر به بیش‌گوئی‌های سرت بخشده ۱۹۶۰ دائز بر قطبی شدن سیاست گردید و این امید را ایجاد کرد که می‌بیستم و ادارخواهد شد بنحو غیرقابل تحملی فشار خود را تشید کند).

ادامه دارد

سیاسی ، اقتصادی ، فرهنگ و شخصیت آمریکانی به عاریت می‌گیرند ، لازم به گفتن نیست که ضد آمریکانی‌گری هامشایه‌های آمریکانی‌گری بطور کلی یک ایدئولوژی سیاست‌گذاری نیست. این احساس اساساً یک غریزه ، یا مجموعه‌ای از اعتقادات است. ضد آمریکانی‌گری آمریکانی‌ها که توسط روش‌نگران آزاده و کسانی که به طبقات متوسط و بالای اجتماع تعلق دارند بیان میشود براین پایه فرار دارد که جامعه معاصر آمریکانی احتمالاً شیطانی ترین جامعه‌ای است که ناکنون در تاریخ وجود داشته است.

اعتقاد به طبیعت و ماهیت زورگو ، و غیرعادلانه آمریکا توسط کسانی چون هربرت مارکوز ، نوم چامسکی ، سوزان سوتاک ، نورمن میلر ، دانیل بربگان ، ویلیام کونستلوبیسیاری شخصیت‌های دیگر بخوبی بیان شده است . پندارهای این متقدین نکات مشترک فراوانی دارد . چند مثال مطلب را روشنتر میکند .

از نظر میلر ، و خیلی کسانی دیگر ، کیفیت مسرك آورندگی آمریکا نفرت آورتر از هر چیز دیگر است. این ، مشابه نظر مارکوز درباره کارآئی سیستم در جلوگیری کردن از تغییر اجتماعی مفید است . میلر نقاط ضعف جامعه آمریکانی را در برابر جامعه انقلابی کویا قرار می‌نهاد :

« در کویا ، نفرت بصورت ریختن خون پدیدار میشود ولی در آمریکا کمتر تیری است گمینی را هدف قرار ندهد . مادرانه روح را میکشیم و نزاین راه کارآمد شده‌ایم . ما از گلوله‌های دوایی استفاده می‌کنیم و یکدیگر را سلول به سلول ازیای در میاوریم .

مادر کشوری زندگی میکنیم که با کویا تفاوت بسیار دارد . ماهیت در اینجا حکومت جبارانداشتایم ، اما این حکومت ، مشخصات حکومت بایستارانداشت ، حکومتی بود که میشد استشمامش کردم اما نمیشد به تعریف پرداخت ، حکومتی بود که به آهستگی بهترین امکانات مار از بین میبرد . حالت را که نهیتوانستیم مشخص کنیم ، سرجمع نعام سرخورده‌های مایبود . ماهمه میدانستیم که بهترین ما ، هوش و حواس را در شب‌های دراز شرب‌الکل بیان می‌سازند و بدش را در سفرهای مخفیانه خیال به تحلیل میبرد . با نبات‌ترین مردان و زنان ما که اندک حسن‌تفاهی داشتند گذشت سالیان را نظاره کردن و ایدآلیسمان تبدیل به بی‌تفاوتی شد . قانون‌نامه‌ای گیری آزادداشتیم . اما آیا هرگز میشد به انتخاب برداخت ؟ ماجموعی از میوران شکست خورده ساکت بودیم ... در سکوت ، ما از تو (کاسترو) حمایت کردیم . توبیا کمک میکردی ، واژل‌حالا روانی مارادلکرم میباختی ، در آن‌بارزه نومیدانه بی‌صدائی که ماباقلب‌های تردمندان یروعلیه سرطان قدرتی که برها حکومت میکند داشتیم توبیما باری می‌دادی ، تو بنا در نبرد با وسائل تبلیغاتی ، بلیس مخفی ، انحصارات بزرگ ، ساستمداران بوج ، ملایان ، سردبیران و قلعه‌ماهانی که حاکم بر مردمی هستند که دیگر ترک نمی‌شوند خون تازه‌ای برای‌های‌بارزه

